

Sentencja

- 1) Artykuły 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej oraz art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia nr 320/2006 należy interpretować w ten sposób, że w rozumieniu tych artykułów pojęcie „urządzenia produkcyjne” obejmuje silosy przeznaczone do przechowywania cukru beneficjenta pomocy, i to bez względu na fakt, że są one wykorzystywane również do innych celów. Zakresem tego pojęcia nie są objęte ani silosy wykorzystywane wyłącznie do przechowywania wyprodukowanego w ramach kwot cukru zdeponowanego przez innych producentów lub nabytego od nich, ani też silosy wykorzystywane jedynie do konfekcjonowania lub pakowania cukru w celu jego sprzedaży. Zadaniem sądu krajowego jest dokonanie takiej oceny w każdym konkretnym przypadku, przy uwzględnieniu charakterystyki technicznej silosów, bądź sposobu, w jaki są one rzeczywiście wykorzystywane.
- 2) Analiza pytań trzeciego i czwartego w sprawie C-188/12, a także pytań drugiego i trzeciego w sprawie C-189/12 nie ujawniła niczego, co mogłoby mieć wpływ na ważność art. 3 i 4 rozporządzenia nr 320/2006 i art. 4 rozporządzenia nr 968/2006.

(¹) Dz.U. C 194 z 30.6.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 7 listopada 2013 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Raad van State — Niderlandy) — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel przeciwko X (C-199/12), Y (C-200/12), Z przeciwko Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-201/12)

(Sprawy połączone od C-199/12 do C-201/12) (¹)

(Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Artykuł 10 ust. 1 lit. d) — Przynależność do określonej grupy społecznej — Orientacja seksualna — Powód prześladowania — Artykuł 9 ust. 1 — Pojęcie aktów prześladowania — Uzasadniona obawa przed prześladowaniem z powodu przynależności do określonej grupy społecznej — Akty wystarczająco poważne, aby uzasadnić taką obawę — Przepisy penalizujące zachowania homoseksualne — Artykuł 4 — Indywidualna ocena okoliczności faktycznych)

(2014/C 9/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, Z

Strony pozwane: X (C-199/12), Y (C-200/12), Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-201/12)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Wykładnia art. 9 ust. 1 lit. a) i art. 9 ust. 2 lit. c) oraz art. 10 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz. U. L 304, s. 12) — Przyznanie statusu uchodźcy — Przesłanki — Powody prześladowania — Homoseksualizm — Pojęcie szczególnej grupy społecznej — Przepisy państwa pochodzenia przewidujące karę pozbawienia wolności od lat 10 w przypadku stosunków homoseksualnych

Sentencja

- 1) Artykuł 10 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony, oraz zawartości przyznawanej ochrony należy interpretować w ten sposób, że istnienie przepisów karnych takich jak te, o których mowa w każdej ze spraw w postępowaniach głównych, które dotyczą specyficznie osób o orientacji homoseksualnej, pozwala na przyjęcie, iż osoby te należy uznać za tworzące określoną grupę społeczną.
- 2) Artykuł 9 ust. 1 dyrektywy 2004/83 w związku z art. 9 ust. 2 lit. c) tego aktu należy interpretować w ten sposób, że sama penalizacja zachowań seksualnych nie stanowi jako taka aktu prześladowania. Natomiast karę pozbawienia wolności, która grozi za popełnienie czynu homoseksualnego i jest faktycznie stosowana w państwie pochodzenia, które przyjęło tego rodzaju uregulowanie, należy uznać za nieproporcjonalną lub dyskryminującą, a w rezultacie za stanowiącą akt prześladowania.
- 3) Artykuł 10 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2004/83 w związku z art. 2 lit. c) tego aktu należy interpretować w ten sposób, że wyłącznie te zachowania homoseksualne, które są uznawane za przestępcze zgodnie z prawem krajowym państw członkowskich, są wyłączone z zakresu stosowania tej dyrektywy. Rozpatrując wniosek o nadanie statusu uchodźcy, właściwe organy nie mogą zasadnie oczekiwać, że w celu uniknięcia ryzyka prześladowań osoba ubiegająca się o azyl będzie ukrywała swój homoseksualizm w państwie swojego pochodzenia lub będzie zachowywać powściągliwość w wyrażaniu swojej orientacji seksualnej.

(¹) Dz.U. C 217 z 21.7.2012.